

flere Gange er blevet anset over, at man fra den Side, hvortil jeg hører, ikke har villet have en Indkomstskat; dette er mig saa meget ubegribeligere, som denne Anse er kommen fra de Herrer, der selv ikke have villet denne Skat. Nu vilde imidlertid Tilfældet ifjor, at vi, der stode paa den anden Side, dengang ikke vilde stemme for en Indkomstskat, naar man ikke samtidig kunde faae Nedsættelse i Loldskatten; dette er Sagen. Jeg kom før til at sige, at jeg ikke vilde gaa med til en delvis Nedsættelse af Lold paa Nødvendigheds-gjenstande, og dette har da til Følge, at jeg ikke har Noget tilovers for Regjeringens Forslag om Nedsættelse i Lolden paa Sikkerhedsodder; det er en saa lille Nedsættelse, at jeg tror, at den kun vil komme Fabrikantene tilgode og slet ikke Forbrugerne. Af Motiverne ser jeg, at Regjeringens Grund til at foreslaa Nedsættelsen er den, at Lolden paa Sikkerhedsodder er 25 pCt. af Værdien; men i et andet Tilfælde nemlig ved Positionen Lobaf er det foreslaaet at forhøje Lolden paa Lobafblade og Lobafstykke fra 7 Sk. til 12 Sk., uagtet Lobafstykke, saavidt jeg veed, kun koste 3 Sk. Bundet ved Indkjøbet i Udlandet. Dette ser dog virkelig noget grelt ud. Derimod kan jeg ikke Andet end være den høitærede Minister taknemmelig for, at han har taget Forslaget om Skat paa bairersk Öl under Overveelse, thi man kalde bairersk Öl, hvad man vil, saa er det en Luxusartikel. Et Forslag herom kan have sine Mangler, saaledes som det vel er Tilfældet med ethvert nyt Forslag, men dog tiltaler det mig, og selv om det ikke skulde være muligt for Rigsdagen at faae det bedre ved Dieblisset, saa tror jeg dog, at man kunde være godt tjent med at begynde med det, som det er. Det er da muligt, at Manglerne derved kunde gaa op for os om kortere eller længere Tid, og vi kunne da, som det jo saa ofte sker med andre Forslag, foretage de Forandringer deri eller gjøre de Tilføjninger dertil, som vi maatte finde hensigtsmæssige og nødvendige. Jeg tror ikke, at Folk, som det er blevet sagt af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer), ophøre med at drikke Brændevin for at drikke bairersk Öl; jeg tror snarere, at den, der drikker Brændevin, drikker bairersk Öl tillige. — Med Hensyn til Lovforslagets sidste Afsnit om Skibsafgiften, som er blevet optaget i nærværende Lovforslag, kan jeg ikke negte, — jeg tror det var det ærede Medlem for Aarhus Amt (Mørk), der sagde det — at det egentlig ikke rigtig hører hjemme her. Tilmed er det noget uforklarligt at se, at den ærede Regjering har taget saa lidet Hensyn til Folkethingets Anskuelse, idet den her snarere har taget Hensyn til Landstinget end til Folkethinget. Jeg tror netop, at dette ikke var et af de Tilfælde, hvor man kunde sige, at det dreiede sig om et Partispørgsmaal, tværtimod kunde man sige, at Sagen var almindelig anerkendt af Alle. Derfor skulde jeg meget ønske, at Folkethinget vilde fastholde sin

tidligere Anskuelse, nemlig hel Frihed for Skibsafgiften. Jeg skal ikke nu udtale mig videre om Enkeltheberne i Lovforslaget, da der vil blive rig Leilighed til at komme nærmere ind paa dem ved anden Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Hec: Det er kun et Par korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at komme med i Anledning af de Ytringer, vi nylig hørte af det ærede Medlem, der jo ogsaa ifjor var Medlem af Udvalget. Jeg kan ikke negte, at det Foredrag, han holdt i det Hele taget var temmelig doktrinært. Det ærede Medlem talte om Principer, han talte om Principet for den fri Handel og mente, at det ubetinget maatte være rigtigt at anvende det her; men vi vide jo allesammen, at et Princip i og for sig kan være fuldkommen rigtigt, men at det, naar det gennemføres paa en uheldig Maade, uagtet det i og for sig er rigtigt, kan affødekomme store Forer. Naar man ikke vil erkende dette, tror jeg rigtignok, at man ved saaledes at gaa efter Principer uden at tage Hensyn til de konkrete Omstændigheder maa kaldes doktrinær. Det ærede Medlem mener, at Industrien afgjort maa komme til at staa paa et langt høiere Standpunkt, naar vi gjøre et rask Skridt hen mod Frihandelsystemet. Ja, det blev ogsaa ifjor gjort gjældende paa mange Steder; man sagde, at vor Industri, saavel Fabrik- som Haandværksindustri, stod paa et lavt Standpunkt; man sagde derfor: Gjør Indførselen fri, og Industrien vil hæve sig. Jeg tror derimod, at den Udstilling, der har været her i Aar, har vist, at ærede Medlemmer ere gaaede ud fra feile Forudsætninger; hverken vor Fabrik- eller vor Haandværksindustri kan siges at staa paa et lavt Standpunkt, og der er ingen Grund til, for at hæve den, at gjøre store Spring i Udstillingen, hvad man overhovedet aldrig bør gjøre. Jeg ønsker Fremskridt i Frihandelsretning, men langt mere gradvise og langsomme, end den høitærede Finansminister har foreslaaet, og jeg gaar altsaa ganske vist i den modsatte Retning end af den, det ærede Medlem udtalte sig for, med hvem jeg forøvrigt ofte i Udvalget har diskuteret denne Sag. Det ærede Medlem mente, at naar jeg sagde, at der var maaske over 20,000 Familier, der levede under saadanne Vilkaar, at de ikke betalte Indkomstskat, fordi deres Indtægter vare mindre end den, hvoraf der skal betales Indkomstskat, saa vilde en rask Fremadskridt i Retning af Frihandelen ikke faae nogen Indflydelse paa dem; thi det er kun Arbejderne i Fabrikker og Haandværksvende, der leve under disse Forhold. Det lader altsaa til, at han tror, at naar en pludselig Systemforandring faar en skabelig Indflydelse paa Mestrene og Fabrikherrene, det ikke vil udvære nogen Ind